

ĆUF d.o.o. u stečaju
Zagreb
F. Tenčinija 2/a
OIB: 50616400695

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

**TRGOVAČKOG SUDA
U ZAGREBU**

Posl.br.: **St-2351/17**

Stečajni dužnik: **ĆUF d.o.o. u stečaju, zastupani po stečajnoj upraviteljici odv. Rajki Jagmarević**

PODENSAK STEČAJNOG DUŽNIKA

kojim se daje odgovor na žalbu

Republika Hrvatska podnijela je žalbu protiv rješenja prvostupanjskog suda od 16. srpnja 2020.,a kojim rješenjem je potvrđen stečajni plan nad stečajnim dužnikom.

Predmetno rješenje doneseno je nakon što su na ročištu održanom 16. srpnja 2020. vjerovnici, uključujući i ovdje žalitelja –Republiku Hrvatsku, **jednoglasno prihvatili stečajni plan.**

Dokaz: nesporno, uvid u zapisnik sa ročišta od 16. srpnja 2020.

Rješenjem kojim se potvrđuje stečajni plan predviđa da će se tražbina tadašnjeg stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske podmiriti na način da će drugi stečajni vjerovnik – GASFIN S.A – dati pozajmicu stečajnom dužniku iz koje će se podmiriti cjelokupna tražbina Republike Hrvatske.

Stečajni vjerovnik GASFIN S.A. je dana 11. kolovoza 2020. podmirio cjelokupno tražbinu Republike Hrvatske sukladno stečajnom planu, na način da je izravno izvršio uplatu na račune koje je naznačila Republika Hrvatska.

Dokaz: uplatnice

Sukladno čl. 160. Zakona o obveznim odnosima obveza (tražbina) prestaje ispunjenjem.

Dakle, ispunjenjem (plaćanjem) je prestala tražbina Republike Hrvatske prema stečajnom dužniku.

Opisanim ispunjenjem Republika Hrvatska je prestala biti stečajni vjerovnik u ovom stečajnom postupku.

Pritom se napominje da je u potpunosti nebitno da li je tražbinu ispunio stečajni dužnik ili GASFIN S.A. jer je odredbom iz čl. 161. Zakona o obveznim odnosima jasno propisano da tražbinu može ispuniti i treća osoba.

Žalbu protiv rješenja o potvrdi stečajnog plana mogu sukladno odredbi iz čl. 339. Stečajnog zakona podnijeti vjerovnici i dužnik.

Budući da Republika Hrvatska više nije vjerovnik (jer joj je tražbina prestala gore opisanim ispunjenjem) žalbu Republike Hrvatske bi trebalo odbaciti.

Nadalje, žalitelj nema niti pravni interes za daljnjim sudjelovanjem u ovom postupku.

Naime, cilj stečajnog postupka je namirenje vjerovnika (čl.2. st.2. Stečajnog zakona), a budući da je tražbina Republike Hrvatske namirena u cijelosti, ista više nema niti pravni interes za sudjelovanjem u ovom stečajnom postupku.

Odredbom iz čl. 358.st. 3. Zakona o parničnom postupku propisano je da je žalba nedopuštena ako je podnesena od strane osobe koja nema pravni interes za podnošenje žalbe.

Dakle, ne samo da žalitelj nije ovlašten temeljem odredbe iz čl. 339. Stečajnog zakona podnijeti žalbu, već isti niti nema pravni interes za podnošenje žalbe.

Sukladno navedenom, a temeljem odredbi iz čl. 358. st.1. i st.3. Zakona o parničnom postupku, koji se u stečajnim postupcima primjenjuju temeljem odredbe iz čl. 10. Stečajnog zakona, predlaže se da Trgovački sud u Zagrebu, kao prvosutpanjski sud, odbaci žalbu Republike Hrvatske kao nedopuštenu.

Podredno, a u odnosu na navode žalitelja da je stečajni plan neprovediv i da žalitelj u trenutku glasanja za plan nije imao sve informacije, stečajni dužnik ističe kako slijedi:

Predmetni navodi u potpunosti su nerazumljivi.

Prvo, nejasno je na temelju čega Republika Hrvatska izvodi zaključak da postojanje lokacijske dozvole koja predviđa i plutajući i kopneni terminal za ukapljeni prirodni plin onemogućuje stečajnog dužnika u provedbi stečajnog plana. Riječ je samo o paušalnom, a ničim potkrijepljenom navodu.

Drugo, Republika Hrvatska je u trenutku glasanja za plan itekako znala za postojanje Lokacijske dozvole koja predviđa i plutajući i kopneni terminal od 26. listopada 2018. Naime, postojanje navedene dozvole spominje se u izvješću stečajnog upravitelja od 18. svibnja 2020., a koje izvješće je objavljeno na e oglasnoj ploči. Nadalje, iz sadržaja zapisnika sa skupštine vjerovnika stečajnog dužnika od 16. srpnja 2020. razvidno je pravni zastupnik Republike Hrvatske detaljno elaborirao problematiku oko LNG Terminala. Nadalje, stečajni plan mijenjan je upravo na inzistiranje Republike Hrvatske i to zbog LNG Terminala. I naposljetku, Republici Hrvatskoj nije moglo ostati nepoznato da je 26. listopada 2018. izdana Lokacijska dozvola za izgradnju i plutajućeg i kopnenog terminala budući da je sama Republika Hrvatska putem Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja izdala istu.

Nadalje, ističem da ŽDO kao podnositelj žalbe brka pojmove na način:

Žalitelj brka pojmove čime pokazuje da nedovoljno razumije tematiku. Npr. u krivom kontekstu navodi i interpretira „kopneni dio Terminala za UPP“. Žalitelj ne razlikuje pojmove „kopneni dio plutajućeg LNG terminala“ i „kopneni LNG terminal“ te pogrešnim korištenjem pojmova nastoji sud dovesti u zabludu. Naime, bitno je za razumjeti da je lokacijskom dozvolom predviđena moгуćnost izgradnje dva LNG terminala, tj. 2 etape (riječ „etapa“ je upotrebljena samo zato što Zakon o prostornom uređenju koristi tu terminologiju).

Etapa 1. plutajući LNG terminal

Etapa 2. kopneni LNG terminal

Oba terminala ne mogu funkcionirati u isto vrijeme niti se kopneni LNG terminal može izgraditi dok je plutajući u funkciji. Sam plutajući terminal ima plutajući dio i kopneni dio. Stečajni plan nije ničime u koliziji niti sa plutajućim dijelom niti sa kopnenim dijelom plutajućeg LNG terminala.

Kopneni LNG terminal je tek mogućnost koja može doći tek za 10 godina, ali uopće i ne mora jer ničim nisu propisani rokovi njegove izgradnje i stavljanje u funkciju. To znači da se u njegovu realizaciju možda nikada neće ni ići, a sigurno se neće ići najmanje 10 godina jer je to implicitno sadržano u Zakonu o terminalu za ukapljeni prirodni plin (čl.6. st (4)).

Nerelevantnost kopnenog LNG terminala za stečajni plan

Zakonom o terminalu za ukapljeni prirodni plin u čl.6. st (4) propisano je da se plutajući terminal ne smije otuđiti u desetogodišnjem razdoblju od dana puštanja u rad terminala za UPP.

Iz tehnoloških razloga je nemoguće da oba terminala (plutajući i kopneni) budu istovremeno u funkciji. Iz toga proizlazi da druga etapa (kopneni LNG terminal) neće ići u realizaciju najmanje 10 godina, a niti jednim aktom nisu propisani rokovi kada bi on (eventualno) išao u realizaciju. Realizacija druge etape je ostavljena samo kao mogućnost, ali ne i obveza investitora.

Stečajni plan dužnika upravo je stoga planiran na 10 godina, a ne na dulji period jer stečajni dužnik planira eksploatirati nekretnine koje nisu potrebne za 1. etapu LNG terminala, sve dok 2. etapa neće ići u eventualnu realizaciju, a sve kako bi ostvario ciljeve stečajnog postupka i namirenje vjerovnika u cijelosti. Deset godina je dovoljno vrijeme za 100% namirenje svih potraživanja svih vjerovnika. Zato je mogućnost gradnje kopnenog LNG terminala (koja bi mogla biti tek za 10 godina) irelevantna za ovaj stečajni plan. Provedba stečajnog plana i realizacija kopnenog LNG terminala stoga nisu u nikakvoj koliziji.

Ispunjenje interesa RH

Neosporna je činjenica da je za plutajući terminal ishođena građevinska dozvola i započela izgradnja. Kako i sam investitor na svojim web stranicama (<https://lng.hr/izvlastenje>) navodi – za realizaciju 1. etape (plutajući LNG terminal) nije potrebno 9 zk. čestica za potpuno izvlaštenje već samo 1. Čak dapače, sam investitor LNG Hrvatska navodi da je čak nakon pravomoćne potvrde lokacijske dozvole od strane Visokog upravnog suda, **odustao od prvotno planiranog izvlaštenja svih 9 zk. čestica te pokrenuo potpuno izvlaštenje samo za jednu zk. česticu i time ostvario uštede.**

Prva etapa (plutajući LNG terminal) predstavlja samostalnu funkcionalnu cjelinu kojom će se puštanjem u rad u cijelosti ostvariti interes RH definiran čl. 4. st. 1 i 4 ZoTUPP (Zakon o terminalu za ukapljeni prirodni plin), a to je očuvanje sigurnosti opskrbe prirodnim plinom diverzifikacijom puteva i izvora opskrbe prirodnim plinom na tržištu Republike Hrvatske. Njegov kapacitet je 2,6 BCM/a, što je jednako ukupnoj godišnjoj potrošnji plina svih potrošača u RH. Kopneni LNG terminal bi samo predstavljao zamjenu za plutajući LNG terminal čime ne bi bili ostvarivani nikakvi novi interesi RH, u odnosu na one koji su već ostvareni realizacijom plutajućeg LNG terminala.

Upravo žalitelj svojom žalbom narušava ispunjenje interesa RH time što bi (1) onemogućio naplatu potraživanja u stečajnom postupku i (2) onemogućio budućih prihoda za državni proračun iz poreza i doprinosa koji bi se ostvarivali provedbom stečajnog plana.

Načela svrhovitosti i razmjernosti

Sprečavanjem provedbe stečajnog plana žalitelj bi narušio načela svrhovitosti i razmjernosti. Trajno bi onemogućio dužnika da ostvari namirenje vjerovnika u cijelosti, a sam za sebe ne bi postigao nikakav interes koji već nije ostvaren. Čak bi i samom sebi naštetio. Na 10 godina bi paralizirao bilo kakav razvoj na lokaciji samo zato što postoji mogućnost da za 10 godina (ako i tada uopće) realizira zamjenski (kopneni) LNG terminal.

Gradnja kopnenog LNG terminala nije sigurna, a sigurno je samo to da se neće graditi u idućih 10 godina

Izgradnja 2. etape (kopneni LNG terminal) je samo mogućnost, ali ne i obveza. Niti lokacijskom dozvolom, niti Zakonom o terminalu za ukapljeni prirodni plin, niti bilo kojim drugim aktom nije propisana obveza realizacije kopnenog LNG terminala, već je to lokacijskom dozvolom naznačeno samo kao mogućnost. Lokacijska dozvola kojom su predviđene etape omogućuje da se realiziraju samo neke etape, tj. da se zatraži ishoda građevinske dozvole samo za neku etapu. U ovom slučaju investitor je ishodio građevinsku dozvolu za prvu etapu, a za drugu nije, što govori u prilog tome da odluka o gradnji kopnenog LNG terminala ne postoji. Za to je potreban čitav niz preduvjeta da bi se došlo do konačne odluke o investiciji za kopneni LNG terminal što u ovom slučaju ne postoji.

Stečajni plan je PROVEDIV

Upravo suprotno od navoda žalitelja – stečajni plan je provediv jer iz svega navedenog proizlazi da stečajni dužnik može planirati svoje investicije, daljnje poslovanje, izgradnju objekata u predstojećem ograničenom periodu od 10 godina jer navedeno zemljište koje bi se koristilo za tu svrhu nije potrebno investitoru LNG Hrvatska najmanje slijedećih 10 godina.

Naročito želim istaknuti da je žalitelj ŽDO dana 8. lipnja 2020.g. dostavio Sudu podnesak Broj: S-DO-2424/2017, kojim podneskom stečajni vjerovnik RH, Ministarstvo financija, Područni ured Zagreb, daje suglasnost na stečajni plan stečajnog dužnika izrađen od stečajne upraviteljice Rajke Jagmarević koji je dostavljen uz podnesak od 14. svibnja 2020.

Uz naprijed navedeni podnesak ŽDO-a, isti su dostavili i Suglasnost na stečajni plan izdanu od strane RH Ministarstva financija, potpisanu od strane Ministra financija, od 28. svibnja 2020.g., KLASA: 423-01/16-01/327 URBROJ: 513-07-21-06-20-28.

Obzirom na obje suglasnosti, nejasno je u čije ime i za čiji račun je ŽDO uložilo napadanu žalbu.

Dokaz: nesporno, uvid u spis, uvid u E oglasnu ploču.

Na temelju svega navedenog, razvidno je da su ispunjeni uvjeti za provođenje stečajnog plana što se tiče i forme i sadržaja istog.

Sukladno navedenom predlaže se sud odbaci, podredno odbije žalbu žalitelja podnesenu protiv rješenja od 16. srpnja 2020.

Stečajni dužnik putem
stečajnog upravitelja

u Zagrebu, 29. kolovoz 2020.